

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **Lesy České republiky, s. p.**, se sídlem Přemyslova 1106, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2014, č. j. 10 A 108/2011 - 29, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 18. 12. 2014, č. j. 10 A 108/2011 - 29, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 8. 3. 2011, č. j. 174/580/11, 11413/ENV, a rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 2. 11. 2010, č. j. ČIŽP/49/OOP/SR01/0922001.020/10/VTH, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že dle právního názoru městského soudu je zonace chráněné krajinné oblasti (dále je „CHKO“) Beskydy, vyhlášená Protokolem o vymezení zón CHKO Beskydy ze dne 7. 7. 1999, neplatná. Aplikace tohoto právního názoru by znamenala, že k 1. 1. 2000 by byly neplatné všechny zonace zvláště chráněných území, vymezených protokolem, což se týká 17 CHKO a 3 národních parků. Dosud vydané individuální správní akty ve věci výjimek ze základních podmínek ochrany, souhlasů k činností uvedeným v bližších ochranných podmínkách, ukládání pokut za správní delikty vázané na zonaci, ale i přidělování dotací na hospodaření s ohledem na zonaci, prominutí daní z nemovitostí v I. zónách, stejně jako správní akty vydané s ohledem na zonaci např. stavebními úřady, by byly z důvodu neplatné zonace nezákonné. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je v souladu s důležitými veřejnými zájmy, a to na ochraně přírody, jmenovitě pak na ochraně zvláště chráněných území s nejprísnějším stupněm ochrany (národní parky) a CHKO, a rovněž na dodržování zákonnosti a práv nabytých

v dobré víře. Jiným osobám nemůže přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout újma (natož nepoměrně větší újma) oproti situaci, kdyby v důsledku aplikace právního názoru městského soudu byla zpochybněna zákonnost správních aktů vydaných s ohledem na zonaci.

Žalobkyně navrhl, aby byla žádost zamítnuta. Stěžovateli právními následky rozsudku městského soudu nemůže žádná větší újma vzniknout. Závazný je toliko výrok, nikoli odůvodnění rozsudku. Jeho relevantním právním následkem je pouze oprávnění žalobkyně žádat vrácení zaplacené pokuty a nákladů řízení. Pro zrušení aktů vydaných s ohledem na zonaci již ve většině případů uplynuly právními předpisy stanovené lhůty, takže obava stěžovatele je vyjádřena přehnaně. Stěžovatel netvrdí ani nedokládá, jaká konkrétní újma by mu mohla vzniknout samotnou nezákonností těchto aktů. Naopak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je způsobilé přivodit žalobkyni újmu, neboť nebude moci zhodnotit částku ve výši pokuty a náhrady nákladů řízení.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Novelou soudního řádu správního č. 303/2011 Sb. s účinností od 1. 1. 2012 došlo ke zmírnění podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě i kasační stížnosti. Již není výslovně požadováno tvrzení a prokazování hrozby vzniku nenahraditelné újmy, nýbrž „pouze“ újmy, která bude nepoměrně větší oproti újmě, která může vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Je tedy vyžadováno poměrování závažnosti újmy, která může vzniknout žalobci či stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Je přitom požadováno, aby možná újma hrozící navrhovateli byla nepoměrně vyšší. Odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti tedy ani po novelizaci neztratil charakter institutu mimořádného. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc správního nebo soudního rozhodnutí, což je zákonem nadále podmíněno splněním striktních (byť dle slovního vyjádření v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. již mírnějších) podmínek.

Před tím, než Nejvyšší správní soud mohl přistoupit k poměrování újmy hrozící stěžovateli a újmy hrozící ostatním osobám, shledal, že újma uváděná stěžovatelem nemůže být újmou hrozící v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku. Příčinná souvislost mezi hrozící újmou a výkonem či jinými právními následky rozsudku je přitom nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Neexistuje-li totiž taková příčinná souvislost, není usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani způsobilé vyvolat zamýšlený důsledek – tj. tvrzené negativní následky odložit.

Podle ust. § 54 odst. 6 s. ř. s. výrok pravomocného rozsudku je závazný pro účastníky, osoby na řízení zúčastněné a pro orgány veřejné moci. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku

vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Jako jiné právní důsledky napadeného rozsudku lze tedy chápat jednak závaznost samotného výroku rozsudku, jednak závaznost právního názoru městského soudu, ovšem pouze v dané věci (závaznost konkrétní). Příмым důsledkem napadeného rozsudku není obecná závaznost právního názoru městského soudu a nutnost respektovat tento právní názor v jiných správních řízeních či při další činnosti správních orgánů. Napadený rozsudek není deklaratorním rozhodnutím o nezákonnosti vymezení zón CHKO Beskydy (či dalších chráněných území vymezených tímž protokolem), jak se snad stěžovatel domnívá. Tyto následky napadený rozsudek nevyvolává a proto je nelze ani odložit přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Důsledkem napadeného rozsudku je toliko zrušení dvou konkrétních správních rozhodnutí a zavázání správních orgánů určitým postupem v dané konkrétní věci. Proti těmto důsledkům však stěžovatel nijak nebrojí, respektive s nimi žádnou závažnou újmu nespojuje.

Jelikož stěžovatel netvrdil vznik závažné újmy v příčinné souvislosti s výkonem či jinými právními následky napadeného rozsudku, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. Rozhodl proto tak, že se kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2015

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu